

Έλα Πνεύμα Άγιο...

«Αδελφοί,
κανείς δεν μπορεί να πει:
ο Ιησούς είναι Κύριος,
παρά μόνο κάτω από την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος.

Υπάρχει βέβαια ποικιλία χαρισμάτων,
αλλά το ίδιο Πνεύμα.
Και ποικιλία διακονιών υπάρχει,
αλλά ο ίδιος ο Κύριος.
Και ποικιλία ενεργειών υπάρχει,
αλλά ο ίδιος Θεός,
που ενεργεί όλα σε όλους.

Στον καθένα δίνεται η φανέρωση του Πνεύματος για κάποιο καλό.

Πράγματι, όπως ένα είναι το σώμα
και έχει και πολλά μέλη
και όλα τα μέλη του σώματος,
αν και είναι πολλά,
αποτελούν ένα σώμα,
έτσι και ο Χριστός.

Διότι όλοι εμείς βαπτιστήκαμε μέσα σε ένα Πνεύμα
για να αποτελέσουμε ένα σώμα,
είτε Ιουδαίοι είτε Έλληνες, είτε δούλοι είτε ελεύθεροι,
και όλοι έχουμε ποτιστεί ένα Πνεύμα».

(Από την 1η επιστολή προς τους Κορίνθιους 12, 3β-7.12-13)

Ελευθερία, ισότητα, αδελφότητα! Θα μπορούσε να είναι ένα σύνθημα του Παύλου! Μερικά από τα λόγια του είναι πράγματι επαναστατικά! Π.χ. ένα από τα σημαντικά σημεία είναι το εξής: «Είτε Ιουδαίοι είτε Έλληνες, είτε δούλοι είτε ελεύθεροι», καταργούνται οι ανθρώπινες διακρίσεις, δε λογαριάζονται πια, δε μετρούν. Από δω και πέρα μόνο ένα πράγμα μετρά: το Βάπτισμά μας μέσα στο μοναδικό Πνεύμα, η συμμετοχή μας σ' αυτό το μοναδικό σώμα, το σώμα του Χριστού. Οι ανθρώπινες εκτιμήσεις δεν έχουν πέραση εδώ. Οποιοσδήποτε ρατσισμός (φυλετική διάκριση) είναι αδύνατος. Οι σκέψεις του Θεού είναι εντελώς διαφορετικές. «Ανάμεσά σας δεν πρέπει να είναι έτσι» είχε πει ο Ιησούς στους αποστόλους του...

Βέβαια, τα προβλήματα της κοινωνίας της Κορίνθου δεν είναι ακριβώς τα ίδια με τα δικά μας. Φανερά, για τους Κορινθίους, τα αίτια διαχωρισμού ξεκινούσαν από την καταγωγή: είτε Ιουδαίοι είτε Έλληνες, είτε δούλοι είτε ελεύθεροι. Οι κοινότητες όμως δεν είχαν ακόμα οργανωθεί, γι' αυτό και δυσκολευόμαστε να περιγράψουμε την οργάνωση των πρώτων χριστιανικών κοινοτήτων. Αλλά ο συλλογισμός του Παύλου παραμένει διαφωτιστικός για άλλες περιπτώσεις. Σήμερα τα πράγματα τα κοινωνικά ή τα φυλετικά παραμένουν αλλά υπάρχει πάντα η δυσκολία να ζήσουμε γαλήνια και να βρούμε τη θέση μας μέσα στην οργάνωση της εκκλησιαστικής ζωής.

Αν κάποιος σχεδίαζε την Εκκλησία, θα την έφτιαχνε όχι σε μια πυραμίδα, αλλά σαν ένα πλήθος συναθροισμένο γύρω από Κάποιον.

Ο Παύλος την παρομοιάζει μ' ένα σώμα ανθρώπινο: ο Χριστός είναι η κεφαλή όλων των βαφτισμένων, εμείς είμαστε τα μέλη. Αυτοί που έχουν χειροτονηθεί οφείλουν να είναι το ορατό σημείο της αόρατης παρουσίας του Χριστού στο σώμα του. Αυτό δεν τους παρέχει κάποια ανωτερότητα, αλλά μια αποστολή. Εντούτοις όλοι δεν είμαστε το ίδιο: η ηλικία, ο τρόπος ζωής... έχουν τη σημασία τους, αλλά όχι αυτή που εμείς νομίζουμε.

Και έχουμε ένα δεύτερο μήνυμα του Παύλου: οι διαφορές σας είναι δώρα. Δεν είναι τυχαίο που χρησιμοποιεί πολλές φορές τη λέξη «δώρο», «δωρεά». «Τα δώρα του Πνεύματος είναι ποικίλα». Καθένας λαβαίνει το δώρο του Πνεύματος για το καλό όλων. Εμείς ξέρουμε πως οι διαφορές συχνά είναι αιτίες πόνου, ο Παύλος μας καλεί να χαρούμε : οι διαφορές σας είναι πλούτος κι αυτές είναι που θα κάνουν την ενότητά μας. Αυτό είναι ένα από τα μεγάλα μηνύματα της Πεντηκοστής, όπως το βρίσκουμε στις *Πράξεις των Αποστόλων*. Ένα σχέδιο της Εκκλησίας θα ήταν ένα πλήθος, κάθε λογής χρώματος.

Την ενότητα μέσα στις διαφορές μπορούμε να την κατορθώσουμε διότι το Πνεύμα που μας έχει δοθεί είναι ένα Πνεύμα Αγάπης, μια Αγάπη που ενώνει τον Πατέρα και τον Υιό.

Το κείμενο αυτό θα μπορούσαμε να το διαβάσουμε αντικαθιστώντας τη λέξη Πνεύμα με τη λέξη Αγάπη.

Marie-N. Thabut
Μεταφρ. Αδ. Αγνή Αλμπέρτη
Ουρσουλίνα μοναχή

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ το μήνα Μάιο

Επίσκεψη στην Ελισάβετ

*Μαρία, γιορτάζουμε, αυτές τις μέρες
τη δόξα του αναστημένου Υιού σου.
Βοήθησέ μας να μη λησμονούμε
ότι ο Βασιλιάς της Δόξας
είναι επίσης και πάντοτε Υιός σου.
Δεν πάει πολύς καιρός,
τον έφερες μέσα σου,
κρυμμένο, ζωντανό και χαρούμενο.
Ήδη ευεργετούσε εκείνους και εκείνες
που επισκεπτόσουνα.*

*Σ' εμάς, τους τόσο μικρούς,
τους τόσο αδύναμους μπροστά στον κόσμο
που, όμως, επιθυμούμε να σώσουμε,
μάθε μας
το μεγαλείο των μικρών πραγμάτων.*

*Μια απλή επίσκεψη στην εξαδέλφη σου,
πραγματοποιούσε ήδη
τη σωτηρία της ανθρωπότητας.
Παρθένα της Επίσκεψης
δώσε μας τον ενθουσιασμό σου!*

Ανοίγω τους ορίζοντες της προσευχής μου

- **Με όλο το χριστιανικό λαό προσευχόμαστε για τις ανάγκες της Εκκλησίας και όλων των λαών της γης.**

Αναζητήσετε και θα βρείτε το Χριστό, την αστείρευτο πηγή της αλήθειας και της ζωής : ο Λόγος του Θεού μας προτρέπει, ακόμα μια φορά να συνεχίσουμε στο δρόμο της πίστεως : «Δάσκαλε, που μένεις;» ρωτάμε μαζί με τους μαθητές του και Εκείνος απαντά «ελάτε να δείτε». Για τους πιστούς πρόκειται για μια ασταμάτητη αναζήτηση και για μια καινούργια ανακάλυψη, γιατί ο Χριστός είναι ο ίδιος χθες, σήμερα και πάντοτε, αλλά εμείς, ο κόσμος, η ιστορία, δεν είμαστε ποτέ οι ίδιοι. Εκείνος έρχεται στη συνάντησή μας για να μας μεταδώσει την κοινωνία του και την πληρότητα της ζωής. Ικετεύουμε την Παρθένα Μαρία να μας βοηθήσει να ακολουθήσουμε τον Ιησού, γευόμενοι καθημερινά τη χαρά να ανακαλύπτουμε το μυστήριο του Θεού. (Βενέδικτος 16^{ος} στις 15.01.2006)

- **Στις χώρες της Ιεραποστολής να υπάρχουν πάντοτε φωτισμένοι δάσκαλοι στα ιεροσπουδαστήρια και στα δοκίμια των μοναχικών Ταγμάτων.**

Τα ιεροσπουδαστήρια και τα δοκίμια προορίζονται για τη μόρφωση και τη διάπλαση της κρίσεως. Η μόρφωση έχει πολλές διαστάσεις που όμως συγκλίνουν στην ενότητα του προσώπου και τη διάπλαση της προσωπικότητας, περιλαμβάνει τον ανθρώπινο τομέα, τον πνευματικό και τον πολιτιστικό. Ο βαθύτερος στόχος της είναι να μας γνωρίσει βαθιά το Θεό που δια του Ιησού Χριστού μας αποκάλυψε το πρόσωπό του. Γι' αυτό η μελέτη σε βάθος της Αγίας Γραφής καθώς επίσης της πίστεως και της ζωής της Εκκλησίας, στα πλαίσια της οποίας η Γραφή παραμένει ο ζωντανός λόγος, εξίτηλα αναγκαία. Όλα αυτά πρέπει να ανταποκριθούν στους προβληματισμούς της ανθρώπινης διάνοιας και επομένως να ανταποκριθούν στις συνθήκες της σημερινής ζωής. Όλα αυτά συμβάλλουν στη διαμόρφωση μιας ισορροπημένης και συγκροτημένης προσωπικότητας ικανής να ανταποκριθεί στην αποστολή που καλείται να φέρει εις πέρας.

(Βενέδικτος 16^{ος} στη συνάντηση με ιεροσπουδαστές, 19.08.2005)

Προσεύχομαι με τις περικοπές του Ευαγγελίου των Κυριακών

Κυριακή 6 Μαΐου 2007

5^η του Πάσχα : Μαθητές του Χριστού

Ιωάννη 13,31-35

Συχνά οι ενορίες μας αρκούνται να μεταδώσουν το μήνυμα του Ευαγγελίου σ' αυτούς που το έχουν ήδη, στους πιστούς. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι πρόκειται για Ενορίες Ιεραποστολικές, που έχουν για αποστολή να πουν το Μήνυμα του Χριστού σε όσους δεν το έχουν ακόμη γνωρίσει. Με ποιο τρόπο θα κηρύξουν το Ευαγγέλιο; Το «πηγαίνετε, κάνετε μαθητές μου σε όλα τα έθνη» με ποιο τρόπο γίνεται πραγματικότητα στη σύγχρονη κοινωνία μας;... Το Ευαγγέλιο ζητνά μέσα μας τον ιεραποστολικό ζήλο; Η προτροπή του Χριστού είναι να κάνουμε όπως Εκείνος: « Όπως Εγώ σας αγάπησα, να αγαπάτε ο ένας τον άλλο». Είναι μια προτροπή που επιβάλλεται σε όλους τους μαθητές του Ιησού. «Όποιος θέλει να είναι μαθητής μου... να με ακολουθήσει». Πρέπει να επιδοθούμε συνειδητά στο να καλλιεργούμε την αδελφσύνη και τη φιλία μεταξύ μας και με τους γύρω μας. Να είμαστε μαθητές ειρήνης και απόστολοι κοινωνίας με το Χριστό και μεταξύ μας, με κάθε άνθρωπο που συναντούμε.

Κυριακή 13 Μαΐου 2007**6^η του Πάσχα : Το Πνεύμα ελευθερώνει****Ιωάννη 14, 23-29**

Ίσως ακούσετε να λένε : η θρησκεία είναι γεμάτη υποχρεώσεις. Ιδιαίτερα οι παλαιότεροι θυμούνται τις υποχρεώσεις που ρύθμιζαν τη χριστιανική ζωή. Σήμερα γίνεται λιγότερο λόγος για τις υποχρεώσεις των χριστιανών, ως εκ τούτου, πολλοί αποφεύγουν κάθε προσπάθεια και επιλέγουν το ευκολότερο ή το καθόλου απαιτητικό, χωρίς να σκεπτόμαστε καθόλου την κοινότητα στην οποία ανήκουμε και είμαστε μέλη της... Ποιες είναι οι υποχρεώσεις μου μέσα στην κοινότητα ; Η κοινότητα δεν είναι μια αφηρημένη έννοια, είμαι μέλος της, άραγε είμαι ζωντανό μέλος της, δημιουργικό ; ή είμαι βάρος στη ζωή της; Με ποιο τρόπο συμβάλλω στο να είναι δραστήρια, αποτελεσματική και ιεραποστολική ; Το Άγιο Πνεύμα που οικοδομεί την Εκκλησία και της δίνει συνοχή, κατοικεί μέσα στον καθένα, ενεργεί στον καθένα και μέσα από τον καθένα. Πώς βιώνω αυτή την αλήθεια ; Το Άγιο Πνεύμα μάς φέρνει τη χαρά και το κουράγιο. Η χαρά δεν είναι χαμόγελο, είναι μια δύναμη που μου δίνει το κουράγιο να πω μέσα στην κοινωνία που ζω ότι η χριστιανική ζωή αξίζει τον κόπο για ένα καλύτερο κόσμο.

Κυριακή 20 Μαΐου 2007**7^η του Πάσχα : «Όρθιος, στα δεξιά του Πατέρα»****Ιωάννη 17, 20-28**

Τελευταία Εβδομάδα του Πάσχα. Μια ενότητα επτά εβδομάδων που θέλουν να βιώσουν τη νίκη του Χριστού, την Ανάστασή του. Στο πρώτο ανάγνωσμα αυτής της Κυριακής αναφέρεται στο Στέφανο, έναν ικανό ιεροκήρυκα που προσπαθεί να μεταπείσει του Ιουδαίου της Ιερουσαλήμ. Μάταια είναι η προσπάθειά του γιατί αυτό που ισχυρίζεται είναι αφόρητο : ισχυρίζεται ότι σε όραμα βλέπει «τον Υιό του ανθρώπου ΟΡΘΙΟ στα δεξιά του Θεού». Η έκφραση αυτή δηλώνει καθαρά τον Ιησού, αυτόν που οι κατήγοροι του Στέφανου είναι οι ίδιοι που άφησαν να καταδικαστεί ο Μεσσίας. Ο Ιησούς που είναι όρθιος, η έκφραση δηλώνει καθαρά την Ανάσταση του Ιησού. Δεν κοιμάται τον ύπνο του θανάτου, αλλά «ηγέρθη», σηκώθηκε όρθιος. Αυτή είναι η Καλή Είδηση : η Ανάσταση του Ιησού. Η πίστη στην ανάσταση δεν μας οδηγεί στο να σκύβουμε κάτω από το βάρος της ενοχής μας, αλλά πάντοτε να στεκόμαστε όρθιοι.

Κυριακή 27 Μαΐου 2007**Πεντηκοστή Ημέρα από την Ανάσταση. "Πνοή και φωτιά"****Ιωάννη 14, 15-16.23β-26**

«Δεν θα σας αφήσω μόνους, είχε πει ο Ιησούς στους μαθητές του, θα σας στείλω έναν Υπερασπιστή». Η υπόσχεση πραγματοποιείται. Ο Θεός είναι πάντοτε πιστός στις υποσχέσεις του. Πνοή και Φωτιά, το Πνεύμα συνεπαίρνει τη ζωή των ανθρώπων για να τους καταστήσει αποστόλους, ανθρώπους γεμάτους πάθος και ζήλο να αναγγείλουν την Καλή Είδηση, πιστούς μάρτυρες του Ιησού Χριστού, μέχρι την ολοκληρωτική προσφορά του εαυτού τους. Μια φούχτα ανθρώπους «αμπαρωμένους από φόβο», το Πνεύμα τους καθιστά ακούραστους μάρτυρες, ενθουσιασμένους ιεροκήρυκες, πρεσβευτές της αγάπης. Το Πνεύμα καθιστά τους αποστόλους ικανούς να ξαναδιαβάσουν αυτό που είδαν, που έζησαν, που άκουσαν όταν ζούσαν κοντά στο Δάσκαλό τους. Από το Πνεύμα η αποστολή τους παίρνει νόημα και δύναμη.

Η Εκκλησία που αποτελούν, δεν μένει πλέον κλειστή στον εαυτό της, αλλά ανοίγεται στα βαθιά και παρασύρει μαζί της την ανθρωπότητα που σώθηκε με το Θάνατο και την Ανάσταση του Χριστού. Το ίδιο αυτό Πνεύμα συνεχίζει και σήμερα την οικοδομή του Νέου Κόσμου. «Όσοι αφήνονται να οδηγηθούν από το Πνεύμα του Θεού είναι παιδιά Θεού»

Τοπική Εκκλησία**Προς μία Σύναξη με θέμα την οικογένεια****Οι αριθμοί προβληματίζουν**

Σήμερα είναι γνωστό σε όλους, πως η οικογένεια και ο γάμος περνούν μια μεγάλη κρίση. Το 2005 τα διαζύγια στην Ελλάδα έφτασαν τα 11.309. Τα διαζύγια που εκδόθηκαν την τελευταία δεκαετία αυξήθηκαν κατά 87,2%. Επίσης, το 2004 το 5,1% των γεννήσεων στην Ελλάδα ήταν εκτός γάμου, σχεδόν διπλάσιο του ποσοστού του 1994 (2,8%). Οι "Times" της Νέας Υόρκης, πρόσφατα, επισήμαναν ότι στην απογραφή του 2005, το 51% των γυναικών – μητέρων στις Η.Π.Α. δήλωσε ότι ζει εκτός γάμου. Το φαινόμενο αυτό (ζευγάρια εκτός γάμου), παρατηρείται όλο και πιο συχνά και στην πατρίδα μας.

Σε παγκόσμιο επίπεδο

. 1962-1965, **B' Βατικανή Σύνοδος**.

“Η Εκκλησία μέσα στο σύγχρονο κόσμο”: Το μεγαλείο του Γάμου και της Οικογενείας (αρ. 47-52).

.1980, **Σύνοδος των Επισκόπων** με θέμα: Ο θεσμός της οικογενείας.

.1981, Ιωάννης Παύλος ο Β', αποστολική παραίνεση: «Familiaris Consortio» (F.C.) – «**Η Οικογένεια**».

.1994, Συμμετοχή στο Διεθνές Έτος της οικογενείας (Ο.Η.Ε), ποντιφίκιο έγγραφο: «**Επιστολή προς τις οικογένειες**».

. 2006, Βαλένθια της Ισπανίας, Παγκόσμια ημέρα της Οικογένειας, Ομιλίες Βενεδίκτου 16^{ου} με θέμα: «**Η οικογένεια φορέας της πίστης**».

Η Σύνοδος της Ιεραρχίας αποφάσισε να πραγματοποιήσει εντός του 2007 μια νέα Σύναξη ως συνέχεια δύο άλλων που είχαν ως θέμα **η Εκκλησία: κοινότητα-κοινωνία**. Η προσεχής σύναξη θα στραφεί γύρω από το θέμα της οικογένειας, η οποία αποκαλείται σύμφωνα με τον απόστολο Παύλο «ως κατ' οίκον Εκκλησία» (βλ. Ρω 16,5 Α' Κο 16,19 Κολ 4,15).

Πέραν από το γεγονός ότι το θέμα απασχόλησε την Εκκλησία πλατειά σε παγκόσμιο επίπεδο, οι αριθμοί της στατιστικής σε τοπικό όσο και σε διεθνές επίπεδο δεν μπορεί παρά να προβληματίζουν τους επισκόπους - και όχι μόνον!- για τις ραγδαίες και βαθιές μεταβολές που εμφανίζονται σ' ένα τόσο σημαντικό κοινωνικό θεσμό όπως είναι η οικογένεια.

Οι επίσκοποί μας πρωτοτύπησαν σε σχέση με προηγούμενες παρόμοιες εκδηλώσεις, παρέχοντας σ' ένα καλαίσθητο εγχειρίδιο όχι μόνο τη διδασκαλία της Εκκλησίας αλλά και τις δικές τους σκέψεις και προβληματισμούς. Με το κείμενο αυτό στοχεύουν να συμβάλουν ώστε οι ενοριακές και άλλες κοινότητες να προετοιμαστούν κατάλληλα για την 3^η πανελλήνια Σύναξη.

Η μελέτη και η εμβάθυνση των διαφόρων επιμέρους θεμάτων θα βοηθήσουν – παράλληλα με την προσευχή – να εντοπιστούν τα προβλήματα και κυρίως οι ρίζες τους ώστε πιο συνειδητή και υπεύθυνη να είναι η τοπική αντιμετώπισή τους.

Το προτεινόμενο κείμενο υιοθετεί τους προβαλλόμενους λόγους μιας ελληνικής εφημερίδας που δημοσίευσε τα συμπεράσματα της έρευνάς της. Αναφέρονται τρεις αιτίες - πηγές που προκαλούν το φαινόμενο «της μεγάλης κρίσης» του γάμου και της οικογένειας: α) οι αλλαγές στις σχέσεις των δύο φύλων, β) οι αλλαγές στην επαγγελματική και οικονομική θέση των γυναικών, γ) η απροθυμία των ζευγαριών να διατηρήσουν μια σχέση η οποία δεν τους εκφράζει.

Με βάση την ηλικιακή διαστρωμάτωση στο έγγραφο επισημαίνονται τα εξής:

Πρέπει να προστεθεί κάτι πολύ σημαντικό: **«Στους άνδρες και τις γυναίκες που αναζητούν ειλικρινά και σοβαρά μια απάντηση στα καθημερινά και μεγάλα προβλήματα του συζυγικού και οικογενειακού τους βίου, προσφέρονται λύσεις που, ενώ δελεάζουν, αφήνουν εκτεθειμένη την αλήθεια και την αξιοπρέπεια του ανθρώπου. Αυτές οι λύσεις, συχνά, υποστηρίζονται από τα πανίσχυρα ΜΜΕ, που με τρόπο επιτήδειο βάζουν σε κίνδυνο την ελευθερία του ανθρώπου και τον εμποδίζουν να κρίνει αντικειμενικά (FC 4)».**

Το κείμενο προσθέτει και μια άλλη διαπίστωση στο επίπεδο των μαζικών μέσων επικοινωνίας: **«Τα ΜΜΕ προβάλλουν με μεγάλη επιτυχία εσφαλμένα πρότυπα οικογένειας που δελεάζουν τους θεατές και τους αναγνώστες, και τους ωθούν να τα μιμούνται».**

Οι νέοι άνθρωποι δέχονται ποικίλες προκλήσεις. **«Τα παιδιά, από την πιο μικρή ηλικία, επηρεάζονται περισσότερο από τον καθημερινό βομβαρδισμό των διαφημίσεων παρά από το σχολείο και την οικογένειά τους».** Μια έρευνα στην Ευρώπη και στην Αμερική, απέδειξε ότι το μέσο παιδί βλέπει 20 με 40 χιλιάδες τηλεοπτικές διαφημίσεις το χρόνο! Στο σημείο αυτό επισημαίνεται και ένας ανταγωνισμός με ετεροβαρή μέσα : **«Από τη μια μεριά, έχουμε μια τεράστια εμπορική μηχανή με στόχο το παιδί, οπλισμένη με πλήθος μέσων για να το δελεάζει, να το προσελκύει και να κρατά δέσμιο τον εσωτερικό κόσμο του. Από την άλλη, έχουμε πολυάσχολους και αγχωμένους γονείς που προσπαθούν να διαπαιδαγωγήσουν όσο μπορούν πιο σωστά τα παιδιά τους, αλλά το αποτέλεσμα δεν είναι πάντα το επιθυμητό διότι άλλες, πιο ισχυρές δυνάμεις, τα επηρεάζουν».**

Το κείμενο της ΙΣΚΙΕ επισημαίνει: ότι **«όσον αφορά τους νέους, τα αποτελέσματα των ερευνών είναι αντιφατικά».** Στο σημείο αυτό θα σταματήσουμε μόνο στον ελληνικό χώρο. Μελέτες για τα χαρακτηριστικά της νέας γενιάς (ηλικίες 18-25) φανερώνουν τα εξής ενδιαφέροντα: **«Η πλειονότητα των νέων σήμερα εμφανίζεται σε γενικές γραμμές ευχαριστημένη και αντιμετωπίζει το μέλλον με αισιοδοξία, ενώ ταυτόχρονα θεωρεί ότι έχει περισσότερες επαγγελματικές διεξόδους σε σύγκριση με την προηγούμενη γενιά».** Γι' αυτούς, ο γάμος, τα παιδιά και μια επιτυχημένη καριέρα εξακολουθούν να παραμένουν στόχοι μιας "πετυχημένης" ζωής. Και η απόκτηση πλούτου αποτελεί βασικό στόχο των νέων.

«Οι δεσμοί της νέας γενιάς με την οικογένεια διατηρούνται αρκετά ισχυροί. Για τους έλληνες νέους, η τελευταία έρευνα που πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς, κατέδειξε ότι η οικογένεια θεωρείται ως η πλέον σημαντική αξία, ενώ ταυτόχρονα αποτελεί ένα είδος καταφυγίου. Η ασφάλεια και η οικονομική και συναισθηματική στήριξη που παρέχει η ελληνική οικογένεια αποτελούν τους κύριους λόγους διατήρησης των οικογενειακών δεσμών».

Οι επίσκοποί μας τονίζουν ιδιαίτερα την αντανάκλαση της ποιότητας της πίστης στην τρισδιάστατη σχέση. «Όσον αφορά την οικογένεια και το γάμο ως χριστιανικές έννοιες [και πραγματικότητες], αυτές αντανακλούν τη μεγαλύτερη ή μικρότερη κρίση της πίστης που συναντάμε στη σημερινή μας κοινωνία. Αλλά και χωρίς να υπάρχει κάποια κρίση στην πίστη, αυτή με το να είναι ασθενής, δεν επηρεάζει τη ζωή των χριστιανών σε όλο το πλάτος και το βάθος της. Έτσι οι χριστιανοί μας χαρακτηρίζονται από μια ασθενική πνευματική ζωή τοπικής θρησκευτικότητας. Όλα αυτά εμποδίζουν την οικογένεια να εμποτιστεί από βαθιές χριστιανικές αρχές, που θα εμπνέουν ανά πάσα στιγμή τις σχέσεις των μελών της - μεταξύ τους, αλλά και - με τους άλλους, και κυρίως - με τον Θεό».

Για μια άλλη φορά διαπιστώνεται η προσφορά των μεταναστών στην τοπική Εκκλησία. «Στην πατρίδα μας, προσθέτει το κείμενο, τα προβλήματα της οικογένειας, την τελευταία δεκαετία, έχουν πάρει άλλες διαστάσεις εξ αιτίας της μαζικής παρουσίας μεταναστών. Οι οικογένειες των μεταναστών παρουσιάζουν διάφορες ιδιαιτερότητες και διαφορετικά προβλήματα, αλλά συχνά προσφέρουν και ένα ανεκτίμητο πλούτο για τις οικογένειές μας».

Έχοντας υπόψη αυτή την ποικιλόμορφη εικόνα των οικογενειών μας, η Σύνοδος της Ιεραρχίας θέλησε να ζητήσει τη συμπαράσταση όλων των φορέων της Εκκλησίας. Γι' αυτό και συγκαλεί μια Τρίτη Σύναξη. Η μελέτη της εικόνας αλλά και της πραγματικότητας της οικογένειας, θα οδηγήσει τις χριστιανικές μας κοινότητες να αναπτύξουν την ανάμεσα τους κοινωνία με «σκοπό να την βοηθήσουμε όλοι μαζί να βιώνει η οικογένεια αυτό που είναι, δηλαδή η «κατ' οίκον Εκκλησία».

Και συνεχίζει το κείμενο: μεταξύ των μελών της Εκκλησίας του Θεού δεν μπορεί να υπάρχουν στεγανά. «Οι Επίσκοποι και οι ιερείς δεν είναι αποκομμένοι από τους υπόλοιπους βαπτισμένους. Όλοι μαζί αποτελούν το “Λαό του Θεού”, συγκεντρωμένο από την αγάπη του Πατέρα, σε κοινωνία μεταξύ τους, μυστηριακά ενωμένοι, έτσι ώστε να αποτελούν ένα και μοναδικό σώμα, το “Σώμα του Χριστού”».

Το Άγιο Πνεύμα, με την ενέργειά του, είναι η προσωποποιημένη Αγάπη του Θεού. Αποτελεί τον παράγοντα ενότητας. Και ενότητα σημαίνει αμοιβαιότητα που εκφράζεται με διάφορους τρόπους στην πράξη. Ένας απ' αυτούς είναι και οι “συνάξεις” που κατά διαστήματα πραγματοποιεί η τοπική Εκκλησία και που αποτελούν “εκκλησιαστικά γεγονότα” μεγίστης σημασίας για τη ζωή της. Το θέμα που θα απασχολήσει τη Γ' Σύναξη της Εκκλησίας μας είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τα προηγούμενα: «Η Εκκλησία κοινότητα – κοινωνία: οικογένεια η κατ' οίκον Εκκλησία».

π. Γαβριήλ Μαραγκός τ.Ι.
Ρεπορτάζ

Ο ορισμός της Σύναξης

«Σύναξη» σημαίνει συγκέντρωση, συνάθροιση ανθρώπων. Στην εκκλησιαστική ορολογία εννοούμε την συγκέντρωση των πιστών που συμμετέχουν στη Θεία Λειτουργία, αλλά επίσης και την συνάντηση των αντιπροσώπων μιας ή περισσοτέρων εκκλησιαστικών επαρχιών, που μαζί μελετούν κοινά προβλήματα και παρουσιάζουν στην Ιεραρχία ποιμαντικές προτάσεις δεσμευόμενοι να βοηθήσουν στην υλοποίησή τους.

Η Σύναξη δεν είναι ένα απλό συνέδριο, αλλά ένα «εκκλησιαστικό γεγονός», δηλαδή είναι οι «πιστοί» στον Χριστό οι οποίοι, καλούμενοι από τους Επισκόπους τους, συναθροίζονται για να συνειδητοποιήσουν την αποστολή τους...

Μαρτυρία μιας ύπαρξης

Με την αφιέρωσή της στο Θεό και την υπηρεσία του ανθρώπου: Αδελφή Μαρίνα Κουμάντου

Με δάκρυα πόνου, αλλά και με πνευματική αγαλλίαση συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ, γύρω από το σεπτό σκήνωμα της μητέρας και Αδελφής μας Μαρίνας. Η τελετή αυτή είναι οδυνηρή γιατί είμαστε άνθρωποι αδύναμοι, αλλά είναι και χαρμόσυνη, μέσα στη σφαίρα της πίστης μας, που είναι γεμάτη ελπίδα. Δάκρυα πόνου για μια καρδιά που μας αγάπησε και την αγαπήσαμε. Αλλά και υπερκόσμιο πνευματικό πανηγύρι, όμοιο με εκείνο των Αγίων του Θεού, οι οποίοι κατά την ημέρα του θανάτου τους τελούν την εορτή των γενεθλίων τους μέσα στην αιώνια Βασιλεία του Θεού.

Να γιατί στην επικήδεια ιεροτελεστία μας η πίστη μας έχει τη δύναμη να ψάλλει: *«Χαίρετε και αγαλιάσθε ότι ο μισθός ημών πολύς εν τοις ουρανοίς»*.

Γόνος μιας λαμπρής οικογενείας, η κατά κόσμον Μαρία Κουμάντου, με λαμπρά προσωπικά χαρίσματα, νεανική γοητεία, σπουδαστικές επιτυχίες και λαμπρές προοπτικές μέσα στην ανθρώπινη κοινωνία, δεν ακολούθησε τους άμεσους ορίζοντες της επιτυχίας της. Οι μυστηριώδεις βουλές της Θείας Πρόνοιας την καλούσαν σε άλλα στάδια και άλλους αγώνες. Και η Μαρία ανταποκρίθηκε στο ανεξιχνίαστο τότε θεϊκό κάλεσμα. Με πνευματικό οδηγό τον αείμνηστο Ιεράρχη Γεώργιο Χαλαβαζή, Ιδρυτή του Μοναχικού Τάγματος της Παμμακαρίστου, η προικισμένη κόρη, θέλοντας να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στον Θεό και να υπηρετήσει απεριόριστα τον άνθρωπο, ασπάσθηκε το μοναχικό σχήμα. Υποσχόμενη «πτωχεία, παρθενία και υπακοή» στον Ουράνιο Πατέρα, έψαλλε χαρμόσυνα στον Σταυρωθέντα και Αναστάντα Ιησού το έμβλημα κάθε Μοναχής: «Σε Νυμφίε μου ποθώ, και Σε ζητούσα αθλώ. Και συσταυρούμαι και συνθάπτομαι τω βαπτισμώ σου... Ίνα και ζήσω εν σοι και βασιλεύσω συν σοι»!

Η μοναχική της αυτή αφιέρωση δεν σήμαινε απομάκρυνση, ούτε αποξένωση από την ανθρώπινη κοινωνία. Αντίθετα σήμαινε γενναία επιστράτευση όλων των δυνάμεων και των χαρισμάτων της στους καλούς αγώνες του Ευαγγελίου του Χριστού. Ιδιαίτερο όραμά της και φλογερός πόθος της η πραγματοποίηση του μεγάλου πόθου του ίδιου του Θείου Διδασκάλου για την ενότητα των μαθητών του. Στην προσευχή της και στη ζωή της η γενναία αυτή Μοναχή δεν έπαψε ποτέ να ανασπνέει με τους δύο πνεύμονες της χριστιανοσύνης, τον ανατολικό και τον δυτικό, μέσα στη μοναδική Ιερή Καρδιά και μοναδική Αγία Εκκλησία του Θείου Διδασκάλου.

Μέσα στην Μοναχική Κοινότητα των Μοναζουσών της Παμμακαρίστου, μέσα στην καρδιά της Ελληνικής Καθολικής Εξαρχίας, με την πλούσια προσωπικότητά της και τα χαρίσματά της, η Αδελφή Μαρίνα, στηριζόμενη από το Τάγμα της, τις Αδελφές της Παμμακαρίστου και τους λαϊκούς συνεργάτες της, αναδείχθηκε :

1. Πρωταγωνίστρια στις Εστίες Θείας Πρόνοιας, οι οποίες κατά τα μαύρα χρόνια της κατοχής μοίραζαν τρόφιμα ζωής σε δεκάδες χιλιάδες Έλληνες και Ελληνίδες, χωρίς να ρωτούν κανένα σε ποιο κόμμα ή σε ποια Εκκλησία ανήκει, αφού όλοι οι άνθρωποι είναι παιδιά ενός και μοναδικού Θεού.

2. Πρωταγωνίστρια στη διοργάνωση και εδραίωση του Νοσοκομείου «Η Παμμακάριστος» και πάλι μέσα στα τραγικά χρόνια της κατοχής και της πρώτης μεταπολεμικής περιόδου.

3. Πρωταγωνίστρια στη χριστιανική δραστηριότητα της Αδελφότητας Νεανίδων «E.K.A.N.» με το αλησμόνητο χριστιανικό της περιοδικό «ΝΙΑΤΑ ΚΑΙ ΖΩΗ».

4. Πρωταγωνίστρια, (υπό την καθοδήγηση πάντοτε της Εκκλησίας μας, και με την ακούραστη συνεργασία των Μοναζουσών της Παμμακαρίστου και των λαϊκών συνεργατών της) πρωτα-

γωνίστρια, επαναλαμβάνω, διοργανώτρια και εμπνευστήτρια του θαυμαστού αυτού κοινωνικού Ιδρύματος στη Νέα Μάκρη, που ονομάζεται σήμερα *ΙΔΡΥΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ - Η ΠΑΜΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ*. Πόσα παιδιά τραυματισμένα, αλλά και πόσες μαρτυρικές μητέρες δεν αναγνώρισαν εδώ την Αδελφή Μαρίνα ως τη μεγάλη μάνα μιας υπερπολύτεκνης οικογένειας;

Η επίγεια δύση μιας τέτοιας γιγαντιαίας προσωπικότητας, δεν θα μπορούσε ποτέ να μη προκαλέσει μεγάλα κενά και τρομερά προβλήματα σε ένα τέτοιο φιλανθρωπικό Ίδρυμα. Ποιος μπορεί να αντικαταστήσει μια τέτοια προσωπικότητα, με τόση ιστορία και τόσο δυναμισμό; Αυτά τα αναμενόμενα, προβλεπόμενα και διαπιστούμενα κενά και προβλήματα αποτέλεσαν τον οδυνηρό Γολγοθά στα λίγα τελευταία χρόνια της αγαπημένης μας Αδελφής. Όλοι πονέσαμε μαζί της για τα δάκρυα της αγωνίας της. Αλλά και γίναμε μάρτυρες ότι ο Θεός την αξίωσε να έχει «χριστιανά τα τέλη της ζωής της, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά!». Η σημερινή μας συνάθροιση έρχεται να την βεβαιώσει ότι η οικογένειά της, απλωμένη σε όλη την Αττική και σε όλη την Ελλάδα, δεν λησμονεί τις ευεργεσίες της και δεν θα αφήσει το έργο της να σβήσει.

Και εκείνη, από τα ύψη του ουρανού, από την τελική της ένωση με τον Θείο Νυμφίο, δεν θα πάψει να φροντίζει για την πανελλήνια οικογένειά της, δεν θα πάψει να στηρίζει τις Αδελφές της Παμμακαρίστου στον συνεχιζόμενο αγώνα τους, δεν θα πάψει να φροντίζει για κάθε στέλεχος, για κάθε εργαζόμενο, για κάθε υποστηρικτή και εθελοντή, στο υπέροχο τούτο Ίδρυμα, ιδιαίτερα για κάθε πονεμένο παιδί και την πονεμένη του οικογένεια.

Μας αφήνει σήμερα το τελευταίο της μήνυμα: *ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ, ΣΤΩΜΕΝ ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ, ΠΡΟΣΧΟΜΕΝ*. Δηλαδή ας προσέξουμε για να ανταποκριθούμε στην πνευματική αυτή κληρονομιά της, και το Ίδρυμα τούτο να συνεχίσει την ευεργετική του ιστορία προς δόξαν του Θεού και μεγάλη ωφέλεια της Ελληνικής Κοινωνίας.

Ν. Μάκρη 27 Μαρτίου 2007

π. Αθανάσιος Αρμάος,

Επικήδειος Λόγος

εκ μέρους της Ελληνικής Καθολικής Εξαρχίας

* Σεβασμιώτατε, Αιδεσιμότατοι, Σεβαστές Αδελφές Μοναχές, αξιότιμοι Αντιπρόσωποι της Ελληνικής Πολιτείας, αγαπητοί μας.

Μαρωνίτικη Εκκλησία Κύπρου

Ένα μήνυμα χαράς και ελπίδας σε δύσκολες στιγμές της κοινότητας

Αυτός ο Ύμνος τον οποίον ψάλλουμε με όλη τη δύναμη της ψυχής μας αυτή την ημέρα, μας φανερώνει πως η Ανάσταση του Χριστού μας έφερε τη χαρά και την ελπίδα. Ο σημερινός κόσμος αναζητά την αληθινή χαρά και την αληθινή ευτυχία. Η καρδιά μας, Κύριε, λέει ο ιερός Αυγουστίνος, είναι ανήσυχη μέχρις ότου αναπαυθεί σε Σένα. Η εορτή της Αναστάσεως είναι εορτή της χαράς. Οι Απόστολοι ήταν λυπημένοι και απογοητευμένοι μετά το θάνατο του Χριστού. Έχασαν την ελπίδα και δεν ήξεραν τι να κάνουν. Όλη η πίστη μας βασίζεται στην Ανάσταση. Αν ο Χριστός δεν είχε αναστηθεί η πίστη μας δεν θα είχε καμιά αξία.

Αγαπητοί Μαρωνίτες, εύχομαι σε όλους σας μια καλή και άγια εορτή της Ανάστασης του Χριστού. Είθε να φέρει σε όλους σας τη χαρά, την ευτυχία και την ελπίδα. Να φέρει στις οικογένειές σας, στην Κοινότητά μας, σε όλους, μικρούς και μεγάλους, την πραγματική χαρά που γεμίζει τις καρ-

διές μας με ειρήνη και γαλήνη. Έχουμε ανάγκη από αυτή τη χαρά που ο σημερινός κόσμος έχει χάσει. Ειρήνη στην Κύπρο, στο Λίβανο και σ' ολόκληρο τον κόσμο. Ειρήνη στη μικρή Κοινότητά μας, μακριά από διαιρέσεις, μίσση και ζήλιες. Πρέπει να σεβόμαστε ο ένας τον άλλον, να συγχωρούμε ο ένας τον άλλον και να θυμόμαστε πως είμαστε αδέρφια. Έχουμε έναν μόνο Πατέρα, έναν μόνο Σωτήρα και ένα μόνο Πνεύμα Άγιο. Γιατί να υπάρχουν διχόνοιες μεταξύ μας, για τα προσωπικά μας συμφέροντα και όχι για το κοινό καλό;

Επιτρέψτε μου να σας πω κάτι το σπουδαίο: Είμαστε μια μικρή Κοινότητα που περιβάλλεται από χίλιους κινδύνους. Θα ζήσουμε μαζί ή θα πεθάνουμε μαζί. Κανείς δεν μπορεί να σωθεί μόνος του. Πρέπει να συνεργαστούμε για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε το μέλλον ενωμένοι και δυνατοί.

Η Ανάσταση είναι το σύμβολο της νίκης του Χριστού πάνω στο θάνατο και την απελπισία. Ας έχουμε πίστη σ' Αυτόν και στο μέλλον. Χριστέ που αναστήθηκες από τους νεκρούς, ελέησέ μας: ΜΣΙΧΟ ΤΚΟΜ ΜΕΝ ΠΕΗΤ ΜΗΤΕ, ΕΤΡΑΧΑΜ ΑΛΛΗΝ, ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ.

Πέτρος Τζεμάγιελ

Αρχιεπίσκοπος Μαρωνιτών Κύπρου

Καθολική Εκκλησία

Αββάς Πιερ : πολίτης τ' Ουρανού και της Γης

Όταν τον κατηγορήσαν μια μέρα ότι ανήκε στην άκρα Αριστερά απάντησε: «Άκρα Αριστερά, άκρα δεξιά, εγώ τίποτα δεν γνωρίζω απ' όλα αυτά. Το μόνο Άκρο που αναγνωρίζω βρίσκεται εκεί ψηλά».

«Φίλοι μου, βοηθήστε με! Μια γυναίκα πέθανε απ' το κρύο στις τρεις σήμερα το πρωί στο πεζοδρόμιο της λεωφόρου Σεβαστουπόλεως, σφίγγοντας στο χέρι της το έγγραφο με βάση το οποίο την είχαν διώξει την προηγούμενη μέρα απ' το σπίτι της. Κάθε νύχτα περισσότεροι από δύο χιλιάδες άνθρωποι υποκύπτουν στο κρύο την πείνα, την γύμνια...»

Ακούστε με! Τις τελευταίες ώρες δύο κέντρα βοήθειας έχουν δημιουργηθεί. Ένα στους πρόποδες του Πάνθεον στην οδό Montagne Saint Genevief κι ένα ακόμα που βρίσκεται στην Courbevoie. Ήδη συνωστίζονται εκεί πάρα πολλοί και πρέπει να δημιουργήσουμε κι άλλα τέτοια κέντρα, σε κάθε γειτονιά. Απόψε σε κάθε γειτονιά του Παρισιού πρέπει να κρεμαστούν πινακίδες μέσα στην νύχτα κάτω από μια λάμπα, που θα βρίσκεται στο κατώφλι σπιτιών που διαθέτουν κουβέρτες, ένα στρώμα, ένα πιάτο ζεστή σούπα. Εκεί ο καθένας θα μπορεί να βρει κάτω από τον τίτλο: «Κέντρο αδελφικής βοήθειας» την διαβεβαίωση: «Αν υποφέρεις, οποιοσδήποτε κι αν είσαι, μπες, φάε, κοιμήσου, ανέκτησε την ελπίδα σου, γιατί εδώ σε αγαπούν». Σας ικετεύω! Ας αγαπήσουμε ο ένας τον άλλον αρκετά ώστε να αποφασίσουμε τώρα αμέσως! Μέσα από τόσο πόνο ας αναγεννηθεί τουλάχιστον κάτι τόσο υπέροχο για όλους μας όσο το πνεύμα μοιρασιάς, μιας αδελφωμένης Γαλλίας. Σας ευχαριστώ. Όλοι μας μπορούμε να βοηθήσουμε τους άστεγους. Χρειαζόμαστε απόψε, ή το αργότερο αύριο: πέντε χιλιάδες κουβέρτες, τριακόσιες μεγάλες αμερικάνικες σκηνές και άλλες τόσες σόμπες. Φέρτε τα γρήγορα στο ξενοδοχείο Ρότσεστερ, οδός Μποετύ, ενενήντα δύο. Το ραντεβού για εθελοντές και φορτηγά που θα τα κουβαλήσουν θα είναι απόψε στις έντεκα μπροστά στην σκηνή μας στην οδό Montagne Saint Genevief. Χάρη σ' εσάς κανείς πια, ούτε μεγάλος ούτε μικρός, δεν θα κοιμηθεί στην άσφαλο ή σε κάποιο χαντάκι του Παρισιού, μέσα στο κρύο.

Ευχαριστώ».

Αυτή η παρακλητική φωνή, που ακούστηκε μέσα από χιλιάδες ραδιόφωνα του Παρισιού, αλλά και την εφημερίδα *Figaro* αναιρούσε εκείνον τον παγερό Φεβρουάριο του 1954 το ρητό «Ένας κούκος δεν φέρνει την άνοιξη», αγγίζοντας τις καρδιές χιλιάδων παριζιάνων που έτρεξαν άμεσα ν' ανταποκριθούν στην έκκλησή της. Η φωνή του Αββά Πιερ, ενός μόνο κούκου, έφερνε την άνοιξη όχι μόνο για τους χιλιάδες άστεγους μέσα στον παγερό εκείνο χειμώνα της Γαλλίας, αλλά και στις καρδιές όλων εκείνων των γάλλων που ανταποκρίθηκαν γιατί απλά ανέτειλε μέσα στις καρδιές τους ακούγοντας την φωνή του Αββά Πιερ ο Ήλιος της αγάπης και της αδελφοσύνης. Αναστήθηκε ο Ιησούς Χριστός μέσα τους, μετά από την μακρόχρονη νάρκη Του στις καρδιές τους. Η φωνή του Αββά Πιέρ, θα μπορούσε να θυμίσει μια άλλη μοναχική φωνή που ακούστηκε λίγο πριν αρχίσει τη δημόσια ζωή του ο Ιησούς. Ήταν και εκείνη μια φωνή που αντηχούσε στις έρημες καρδιές των ανθρώπων του ταλαίπωρου λαού του θεού πιστεύοντας ακράδαντα ότι ζει ακόμα μέσα τους ο Θεός τους και ήθελε να ανατείλει γρήγορα το φως του.

Τότε του είπαν «Ποιος είσαι; ώστε να δώσουμε απόκριση σ' αυτούς που μας έστειλαν, τι έχεις να πεις για τον εαυτό σου;».Κι εκείνος είπε: Εγώ είμαι σύμφωνα με τα λόγια του προφήτη Ησαΐα, η φωνή εκείνου που κράζει στην έρημο: «ισιώστε το δρόμο να περάσει ο Κύριος» (Ιωαν. 1:22-23).

Αυτή η κραυγή επαγρύπνησης που ξύπνησε την καλοσύνη και την αλληλεγγύη στις καρδιές χιλιάδων παριζιάνων και έκανε διάσημο τον Αββά Πιέρ, θα καταφέρει όχι μόνον να πολεμήσει την κοινωνική αδικία, αλλά προπάντων, κι αυτό είναι που τον αναδεικνύει ως αληθινό γιο του Αγίου Φραγκίσκου, να δημιουργήσει αυθεντικές αλυσίδες αγάπης που ξεπερνούν τα στενά όρια των κοινωνικών λειτουργιών καθιστώντας τον Λειτουργό του Υψίστου.

Ο κατά κόσμον Ανρί Γκρουές, άρχισε την αναζήτησή του σε μια κοσμική αδελφότητα που όμως τον διέκρινε για την βαθιά πνευματικότητά του αποδίδοντας του το παρατσούκλι του *Castor Meditatif* (ενορατικό κάστορα!) Αφού είχε ήδη ζήσει επτά χρόνια σε ένα φραγκισκανικό μοναστήρι, απ' όπου η αδύναμη υγεία του τον ανάγκασε να φύγει, και όντας αργότερα χειροτονημένος ιερέας του κλήρου σφραγισμένος από την βαθειά ιεραποστολική πνευματικότητα των Ιησουϊτών, στων οποίων το κολλέγιο χειροτονήθηκε, αρχίζει την πορεία του μέσα στην εκκλησία κληρονομώντας την χρυσή συμβουλή που του είχε δώσει ένας Ιησουϊτης ιερέας την ημέρα της χειροτονίας του: «Ζήτησε από το Άγιο Πνεύμα να σου δώσει τον αντι-ευσεβισμό των αγίων». Σαφώς αυτή η συμβουλή που συνοψίζει άλλωστε όλη την δύναμη και το βάθος της Ιγνατιανής Πνευματικότητας, μαζί με την Φραγκισκανική τρυφερότητα τον κατέστησαν ότι θα γίνονταν αργότερα, δημιουργώντας ίσως αρκετούς εχθρούς αλλά και χτίζοντας πραγματικούς δεσμούς αγάπης και σεβασμού με όσους τον γνωρίσανε βαθιά και αληθινά.

Μέχρι τον χειμώνα του 1954 η πολύπτυχη αποστολή του τον φέρνει ακόμα και στο πολιτικό προσκήνιο όμως η καρδιά του είναι πάντα μια καρδιά ιερατική, και τον Φεβρουάριο του 1954 ανακαλύπτει ότι ακόμα και στο κυνήγι της Ουράνιας Βασιλείας μπορεί τα κοσμικά μέσα μαζικής ενημέρωσης να φανούνε πάρα πολύ χρήσιμα. Θα χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα που διαθέτει ο κόσμος η τεχνολογία και η πρόοδος, για να φέρει το μήνυμα ειρήνης και αδελφοσύνης, νικώντας τον εγωισμό και την αδιαφορία, τον υλισμό και την αθεΐα που μαστίζουν την χώρα του, συγκινώντας αλλά και παρακινώντας πολλούς από τον πολιτικό κόσμο να δουν τα καθήκοντα και την αποστολή τους μέσα σε μια άλλη διάσταση.

Πολύ σύντομα μετά από τον θρίαμβο αγάπης και αλληλεγγύης που προξένησε η έκκλησή του, θα έπρεπε ο Αββάς Πιέρ να οργανώσει το κίνημά του δημιουργώντας έτσι τις Κοινότητες Εμμάους, στις 23 Μαρτίου του 1954. Ο σκοπός αυτών των κοινοτήτων είναι να στηρίζουν οι λαϊκοί εθελοντές τους άστεγους δίνοντας τους ένα σπίτι όπου μπορούν να τρώνε να κοιμούνται και να δουλεύουν, προσπαθούν να τους βρουν δουλειά ή μια πηγή εσόδων, αλλά πάνω απ' όλα γίνονται αδελφοί τους στην προσωπική τους ωρίμανση, προσπαθούν να ξυπνήσουν μέσα τους την ελπίδα και την αυτοεκτίμηση, την επίγνωση ότι ο Θεός που είναι αγάπη βάζει κάθε μέρα στο δρόμο τους, όσο σκοτεινός κι αν είναι ένα μικρό φως, μια λύση, μια βοήθεια έναν ενθαρρυντικό χαιρετισμό, την εσωτερική βεβαιότητα της δικής του ανεξάντλητης Αγάπης. Το μόνο που μένει να κάνουν είναι να ψάξουν να βρουν αυτό το φως, και τότε όλος ο δρόμος τους θα φωτιστεί και θα μάθουν τότε κι οι

ίδιοι πως να γίνονται φως για άλλους που βρίσκονται ίσως και σε χειρότερη κατάσταση από τους ίδιους.. Έτσι, μέρος αυτών των εθελοντών είναι και πρώην άστεγοι που κατάφεραν όχι μόνον να ορθοποδήσουν και να δουλέψουν αλλά και να δημιουργήσουν νέες αλυσίδες αγάπης κάνοντας τις τραυματικές τους εμπειρίες αφετηρία αγάπης, συμπόνιας και αλληλεγγύης για τους άλλους. Αυτός άλλωστε ήταν και ο σκοπός του ιδρυτή αυτών των κοινοτήτων. Ο Αββάς Πιέρ, δεν αρκούσαν να εξασφαλίσει την αξιοπρεπή επιβίωση των άστεγων!... Ήθελε να αγγίξει την ενδόμυχη ύπαρξή τους, εκεί που ο Δημιουργός κρατάει το τιμόνι και μπορεί να οδηγήσει τον κάθε άνθρωπο, στο να χτίζει γέφυρες επικοινωνίας και αγάπης για τους συνανθρώπους του και για τον κόσμο μέσα στον οποίο ο ίδιος ο Δημιουργός του τον έβαλε.

Ο Αββάς Πιέρ διαμαρτύρεται για την αδικία και τις ανισότητες αλλά όχι χωρίς να χτίζει ο ίδιος με κόστος προσωπικής του ανασφάλειας, με κίνδυνο να τον διασύρουν και να τον πολεμήσουν. Όμως αυτός συνεχίζει να χτίζει, να διαμαρτύρεται, να οικοδομεί γέφυρες ελπίδας και αλληλεγγύης, να δημιουργεί αυθεντικές αλυσίδες αγάπης, δείχνοντας σε όλους εκείνους που ο κόσμος θεωρεί αποτυχημένους ότι μπορούν να κάνουν πολλά για να στηρίξουν άλλους άστεγους που βρίσκονται σε πολύ χειρότερη ίσως κατάσταση από τους ίδιους, και πως από κάθε κακό και από κάθε αδικία πρέπει να βγαίνει κάτι καλό που να νικάει το μίσος και την κακία του κόσμου. Μόνον τότε η αδικία αρχίζει ίσως να αποκτά και κάποιο νόημα στην ζωή των ανθρώπων αφού παίρνει θέση και αντιμετωπίζει με αγάπη δίνοντας πνοή στην θεϊκή χάρη που είναι έτοιμη να σβήσει στην καρδιά κάποιου άλλου.

Είναι ακόμα πολύ σημαντικό το ότι ο Αββάς Πιερ έδωσε πνοή σε μια κοινότητα λαϊκών που δεν έχουν καμιά σχέση με τους μοναχικούς όρκους αποδεικνύοντας έτσι ότι η κλήση στην αδελφική αλληλεγγύη είναι υπόθεση που αφορά τους πάντες, και ξεκινά έτσι αυτό που η Β' Βατικανή Σύνοδος θα είχε αργότερα ως πυρήνα της στο να φέρει τον καθολικό χριστιανικό κόσμο κοντά στον Θεό. Η αποστολή του Αββά Πιερ στην Γαλλία της εποχής του αλλά και μέσα στην Εκκλησία ήταν πολλές φορές παρεξηγημένη αφού είδαν πολλοί σε αυτόν έναν κοινωνικό επαναστάτη κατηγορώντας τον ακόμα και για ακραίο κομμουνιστή! Άλλωστε τον κατηγορήσαν ανοιχτά ότι ανήκει στην Άκρα Αριστερά, και να τι τους απάντησε : «Άκρα δεξιά, ή άκρα αριστερά εγώ τίποτε από αυτά δεν γνωρίζω, το μόνο Άκρο που αναγνωρίζω βρίσκεται εκεί ψηλά!» Αυτή η απάντηση όπως και οι επιλογές του και αποφάσεις του είναι υπεραρκετές για να δώσουν απαντήσεις σε πολλά ερωτηματικά των σύγχρονων χριστιανών, σε μια εποχή αμφισβήτησης όπου το κάθε τι επαναξιολογείται κάτω από τους παραμορφωτικούς φακούς της κάθε μορφής εξουσίας. Υπήρξαν πολιτικοί, σαν τον Σιράκ ή τον Μιτεράν, που σαν νέοι «εκατόνταρχοι» αναγνώρισαν στην ιερατική ψυχή του Αββά Πιερ μια άλλη εξουσία, την Υπέρτατη εξουσία του Θεού. Ίσως ακόμα να πήγαν και λίγο μακρύτερα στο να κατανοήσουν την Απόλυτη Αγάπη που κρύβεται σε αυτήν την Υπέρτατη εξουσία και δεν αρκείται σε απλές κοινωνικές προσεγγίσεις αλλά μεταβάλλει τον άνθρωπο εκ των έσω.

Το πέρασμα του Αββά Πιερ ωστόσο θα μπορούσε και θα έπρεπε να γίνει ένα φωτεινό σημείο εκκίνησης κυρίως για κάθε αφιερωμένη ψυχή, για κάθε ιερέα, μοναχό ή μοναχή που δέθηκε με τους όρκους για να γίνει ένας φάρος της αγάπης του Θεού μέσα στον κόσμο, υιοθετώντας εκείνη την αλάνθαστη Ιησούτικη συμβουλή που οδηγούσε σίγουρα από πάντα τον Αββά Πιερ στις αποφάσεις και στα ρίσκα του: « Ζήτησε από το Άγιο Πνεύμα να σου δώσει τον αντιευσεβισμό των αγίων».

Ναταλή Κολλάρου

Ο κόσμος και ο κόσμος του ανθρώπου

Όταν άνθρωποι εξευτελίζονται

Όταν καταλύονται απερίσκεπτα οι ηθικές αρχές
και αποδυναμώνονται αβασάνιστα οι ρυθμιστικοί κανόνες
φαινόμενα ακραία

όπως η λειτουργία του κάτεργου του Γκουατάναμο, σχετιζόμενο με την ελευθερία του ανθρώπινου προσώπου,
 και των όλο και αυξανόμενων επιχειρηματικών ομάδων τρομοκρατών,
 τα κράτη ή αρκετές κοινότητες καταλήγουν να είναι ανοχύρωτα
 και η αξιοπρέπεια του ανθρώπου και της ανθρωπότητας να κατανατά
 χίμαιρα ή/και όνειρο απατηλό.
 Ο κομβικός ρόλος και η λειτουργία των Ηνωμένων Εθνών
 μπορεί να μην απέδιδαν τα επιθυμητά
 εντούτοις οι θεσμοί του παγκόσμιου οργανισμού ήταν επί δεκαετίες αποφασιστικοί παράγοντες
 στη ρύθμιση τοπικών και διεθνών κρίσεων
 ανάμεσα
 σε έθνη, κράτη και λογής-λογής κοινότητες.
 Η ολοένα αυξανόμενη υποβάθμιση των Η.Ε.
 - της παρουσίας και της αποστολής του παγκόσμιου οργανισμού -
 από τους «μεγάλους» του πλανήτη μας
 είχε και έχει δραματικές επιπτώσεις στην πορεία του κόσμου και της ανθρωπότητας.
 Κάθε πολίτης, κάθε χριστιανός έχει να πει το λόγο του και να συμβάλει για το μέλλον.

π. Γ. Μ.

Κόλαση αίσχους...

Guatanamo, ένα νησάκι έρημο, μια κόλαση αίσχους για τον πολιτισμό μας.

Γκουατάναμο. Ένα άσημο νησάκι κάπου στην Καραϊβική, που ανήκει στην Κούβα. Το διάλεξαν οι αμερικανικές δυνάμεις για να στήσουν ένα στρατόπεδο εγκλεισμού «τρομοκρατών», κάθε εθνικότητας, κάτι σαν τα δικά μας Γιούρα ή την Μακρόνησο.

Όμως, από το 2002 που άρχισε να «φιλοξενεί» τους «τρομοκράτες» μέχρι σήμερα, το όνομά του έγινε συνώνυμο με το Awsnich και τα Ghetto της Ναζιστικής Γερμανίας – ένα νησί, όπου κανένας νόμος, καμία σύμβαση, κανένα ανθρώπινο δικαίωμα δεν κατόρθωσε να ισχύσει.

Η Διεθνής Αμνηστία ήλθε να μας θυμίσει ότι στις 11 Ιανουαρίου 2007 κλείνουν πέντε χρόνια από τότε που άνοιξε η κόλαση του Guatanamo. Κόλαση, όπου ρίχνονται άνθρωποι χωρίς όνομα, χωρίς υπόσταση, χωρίς δίκη, χωρίς καμία ελπίδα σωτηρίας.

Το χειρότερο είναι ότι οι άνθρωποι αυτοί γίνονται έρμια των κτηνωδών διαθέσεων των δεσμοφυλάκων τους. Όχι μόνο δεν σέβονται τους διεθνείς νόμους για την προστασία των κρατουμένων, όχι μόνο δεν σέβονται την προσωπικότητά τους, αλλά και ασεβούν και ιεροσυλούν εναντίον κάθε όσιου και ιερού που έχουν οι κρατούμενοι.

Μεταξύ άλλων, η Δ.Α. σύμφωνα με τα διεθνή πρακτορεία ειδήσεων (APIC κ.ά) καταγγέλλει πολύωρες τυραννικές ακινησίες, αναγκαστική παράλογη απομόνωση και ανοίκειες στάσεις, αϋπνίες και σπάσιμο νεύρων με πολύωρες εκκωφαντικές μουσικές ροκ, με απομονώσεις σε σκοτεινά κελιά, χωρίς κουβέρτες, χωρίς κρεβάτι, χωρίς τροφή και νερό. Σε απεργούς πείνας επέβαλαν δια της βίας διατροφή.

Αλλά το χειρότερο είναι οι ηθικοί εξευτελισμοί στους οποίους οι τύραννοι υπέβαλαν τους κρατουμένους που ήθελαν να διαβάσουν το Κοράνι και να προσευχηθούν. Επανειλημμένως καταγγέλλθηκαν περιπτώσεις φυλάκων που αφοδευαν πάνω στο Κοράνι, ή πάνω στο κεφάλι του κρατουμένου. Σε μια περίπτωση μάλιστα, φύλακας ντυμένος παπάς ανάγκαζε κρατούμενο να δεχθεί το βάπτισμα των χριστιανών.

Και όλα αυτά, στο όνομα της «δικαιοσύνης». Ουδείς ένοχος, ουδείς κατακριτέος, ουδείς αρμόδιος. Μόνη η Διεθνής Αμνηστία καταγγέλλει. Αραγε, θα υπάρξει κάποτε κάποιο διεθνές δικαστήριο που θα δικάσει τα ανθρωπόμορφα τέρατα που δρουν ανενόχλητα σήμερα στο Guatanamo;

Τα Διεθνή Καθολικά Πρακτορεία
 Καθολική 6/2/2007

Μόλις κυκλοφόρησε

«Ο Ιησούς από την Ναζαρέτ»

Κυκλοφόρησε και στην Ελλάδα από τις εκδόσεις «ΨΥΧΟΓΙΟΣ», το νέο βιβλίο του Πάπα Βενεδικτού 16ου «Ο Ιησούς από την Ναζαρέτ». Αντιγράφουμε από το οπισθόφυλλο του βιβλίου:

Θυμήθηκα πως είπες: «Αναζητήστε με». Για τούτο, Κύριε, το πρόσωπό σου αναζητώ. Μην κρύβεσαι από μένα! Ψαλμός 26 [27], 8-9^α.

[...] Ήθελα να επιχειρήσω μία φορά να παρουσιάσω τον Ιησού των Ευαγγελίων ως τον αυθεντικό, τον ιστορικό Ιησού, με την κυριολεκτική σημασία της λέξης. Είμαι πεπεισμένος και ελπίζω ότι και ο αναγνώστης θα μπορέσει να δει πως αυτή η μορφή είναι πολύ λογικότερη και από επόψεως ιστορικής πολύ πιο κατανοητή από τις αποκαταστάσεις που αντιμετωπίσαμε τις τελευταίες δεκαετίες.

Θεωρώ ότι ακριβώς αυτός ο Ιησούς - των Ευαγγελίων - αποτελεί μία σαφή και ιστορικά κατανοητή μορφή. Μόνο επειδή κάτι ασυνήθιστο έχει συμβεί, μόνον εάν η μορφή και τα λόγια του Ιησού υπερέβησαν κατά τρόπο ριζοσπαστικό τον μέσο όρο όλων των ελπίδων και αναμονών, μπορεί να δικαιολογηθεί η Σταύρωσή του και να επεξηγηθεί η επίδρασή του ανά τους αιώνες. Ήδη είκοσι χρόνια μετά το θάνατο του Ιησού απαντούμε στον μεγαλειώδη χριστολογικό ύμνο της Προς Φιλιππησίους Επιστολής (2, 6-8) μια πλήρως αναπτυγμένη χριστολογία. Εκεί αναφέρεται για τον Ιησού ότι ήταν ίσος με τον Θεό, αλλά κενώθηκε, σαρκώθηκε και ταπεινώθηκε μέχρι σταυρικού θανάτου. Η κριτική έρευνα διατυπώνει δικαίως το ερώτημα: Τι συνέβη σε αυτά τα είκοσι χρόνια από τη Σταύρωση του Ιησού; Πώς προέκυψε αυτή η χριστολογία; [...]

Πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ΄

Παρουσίαση-επιλογή Γραφείου Τύπου ΙΣΚΙΕ

Εκδόσεις: ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Σελίδες: 350 Έτος έκδοσης: 2007

«Όταν ο καρδινάλιος Ράτσινγκερ εξελέγη τον Απρίλιο του 2005 πάπας -ο Βενέδικτος ΙΣΤ΄-, ήταν ο πρώτος καταξιωμένος θεολόγος που ανέβηκε στο ύπατο αξίωμα της Καθολικής Εκκλησίας εδώ και εκατοντάδες χρόνια. Στο πρώτο του αυτό βιβλίο, επιχειρεί μια αποτίμηση της προσωπικότητας που αποτελεί το κέντρο της χριστιανικής πίστης, του Ιησού από τη Ναζαρέτ. Ένα κατατοπιστικό πορτρέτο του Ιησού, όπως αναδύεται μέσα από τα Ευαγγέλια, έρχεται να δώσει απαντήσεις στα προκλητικά ερωτήματα των ημερών που θέτουν υπό αμφισβήτηση την πίστη».

www.psichogios.gr

Α' Μέρος: Από τη Βάπτιστη στον Ιορδάνη έως τη Μεταμόρφωση

Χαιρετιστήριο μήνυμα

του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου (σ. 335-337)

Η συνδρομή σας είναι απαραίτητη για τη βελτίωση του περιεχομένου και της εμφάνισης των «Ανοιχτών Οριζόντων».

Η Γραμματεία του Περιοδικού σας διευκολύνει επισυνάπτοντας μια ταχυδρομική επιταγή. Να μη θορυβηθούν όσοι από λάθος έλαβαν το δελτίο ενώ έχουν πληρώσει.

Με τις ευχαριστίες μας για όσους μας έστειλαν ήδη τη συνδρομή τους.

π. Γαβριήλ Μαραγκός τ.Ι.

Εκδότης – Διευθυντής